

Frajerji v črnem

Desetina lastnikov Aerodroma Ljubljana je ob statiranju večinske lastnice države, ki na skupščini delničarjev ni niti muksnila, prihodnost pomembnega državnega infrastrukturnega objekta pa so poskušali reševati ultra mali delničarji in zaposleni, zavrnila 57 milijonov evrov vredno naložbo v nov terminal in zavrgla 14 milijonov nepovratnih evropskih sredstev.

Nov terminal na Letališču Jožeta Pučnika Ljubljana je nujen. To potniki, ki se drenjajo pred takimi in drugačnimi okenci ter prevzemajo namočeno prtljago, predvsem pa zaposleni, prekleto dobro vedo. Novodobnim finančnim ekspertom in državi pa je očitno vseeno. Resne finančne analize so potrdile, da je naložba primerna. Analiza neznanega inštituta iz Doba pri Domžalah in v lasti avtorja, znanega profesorja, je pavšalno ugotovila, da naložba ni primerna. Naročnik analize je ena od tukajšnjih

Aerodrom je med redkimi, ki se jih bo dalo prodati z dobičkom. In pripadajočimi provizijami.

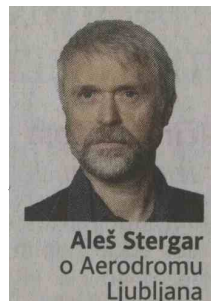
finančnih družb, ki je takoj za državo največja lastnica Aerodroma. Finančna konstrukcija gradnje potniškega in tovornega

terminala je predvidevala veliko lastno udeležbo Aerodroma, kjer so z odrekanjem v zadnjega pol stoletja spravili na kup petinštirideset milijonov likvidnih sredstev. To je zdaj plen. Preprost izračun kaže, da bi si dvetretjinska lastnica država lahko izplačala 30 milijonov evrov.

Če bi državo zanimala prihodnost Aerodroma Ljubljana, potem bi poskrbela, da bi se odmrznile njene glasovalne pravice, predvsem pa bi dala od sebe kakšen uraden glas. Mali mali delničarji so tri mesece zaman moledovali za kakršnokoli uradno usmeritev. Samo minister za infrastrukturo in prostor je zadnje dni pred skupščino plaho omenjal, da bi bila naložba primerna. Vlada pa nič.

Le Sod je napovedal začetek postopkov za privatizacijo in jih na skupščini s pomočjo frajerjev v črnem, ki se skupaj s svojimi mentorji nočejo učiti in preprosto ne razumejo letalske industrije, obupen poskus prvega moža Aerodroma pa se jim je zdel kraja njihovega dragocenega časa, uveljavil. Bodo začeli služiti revizorji in skrbni pregledovalci. Kot da Aerodrom Ljubljana ni že leta na borzi, kjer so pravila jasna in stroga. In kot da delničarji niso dobivali dividend, v zadnjih dveh letih celo lepih dividend. Dobiček si seveda lahko obetajo tudi svetovalci pri prodaji. V javnosti so naložbi najbolj glasno nasprotovali v svetovalni družbi, ki je nastala tudi iz tiste, ki je največji mali delničar. Ah, odstotki.

Uvrstitev Aerodroma Ljubljana na seznam za prodajo postaja tako povsem logičen. Dejansko je Aerodrom Ljubljana poleg Telekom Slovenije med redkimi, ki se jih bo dalo prodati z dobičkom. In pripadajočimi provizijami. Da je še bolj zabavno, gre v resnici za dve infrastrukturni podjetji, ki ju v odločujočih evropskih državah nikoli ne bi prodali v celoti. Saj ne zagovarjamo nacionalnega interesa, predlagamo pa, da Sod izpelje prodajo brez zunanjih svetovalcev (ki bodo ceno podjetja ob velikem modrovanju in nakladanju tako ali tako izračunali z dvema splošno znanima formulama) in brez evra provizije ter kupcu, ki bo podjetji razvijal.

Aleš Stergar
o Aerodromu
Ljubljana